

Съществителни-тѣ имена се раздѣлять на 1) собственни (*propres*) и 2) общи (*communs*). Собственное имя се относя само на единъ предметъ н. п: *Pierre*, Петръ; *Basile*, *Vasilъ* и пр:

Общее имя се относя на цѣль родъ отъ приличны и живы существа, или мѣртвы предметы. Примѣри: *l'homme*, человекъ; *la femme*, жена, *la ville*, градъ; *l'enfant*, дѣте, и проч:

Кога едно общо имя мжкаръ и да е единств: числа представлява на умъ-тѣ ни понятіе-то на много лица и на много нѣща, които составляватъ едно събирание: то оно се називава въ такъвъ случай 3) *имя събирательное* (*collectif*). Такива съ слѣдующи-тѣ съществителни: *troupe*, стадо; *peuple*, народъ и проч: —

Въ френскій языкъ съществителни-тѣ не се склоняватъ. сирѣчь окончанія-та имъ не се променуватъ въ разни-тѣ падежи, както въ други язици; само окончаніе-то множеств: числа се промѣнува; а членове-тѣ, които предъ тѣхъ се намиратъ, склоняватъ се спорядъ както видѣхмы чрезъ предлози-тѣ **de** и **à** слѣдователно въ френскій языкъ собственно склоненіе на съществителни-тѣ нѣма.

Съществителни-мѣ имена въ френск: языкъ иматъ: 1) *два рода* (*genres*): *мжжскый* (*masculin*) и *женскый* (*féminin*), 2) *два числа* (*nombres*): *единственное* (*singulier*) и *множественное* *pluriel*. — Средний же родъ френци-тѣ нѣматъ.

I Правила за образуванье-то множеств: числа на съществителни-тѣ.

Правило общо: За да се образува множеств: число на съществителни-тѣ прибавъ се на кражъ-тѣ на съществително-то единъ **s**. прим: *L'homme*, *les hommes*; *la femme*, *les femmes* и проч: — Отъ това общо правило впрочемъ има много исключенія, които съ:

Искл: 1) съществителни-тѣ, които се окончаватъ на **x**, **s** и **z**, нищо не приематъ въ множественно-те число н. п: *le fils* (де физъ) синъ; *les fils*; *la voix*, *les voix*; *le nez*, *les nez*; (гласъ, носъ).

Искл: 2) Съществителни-тѣ на **au en** и **eau**, приемватъ **x** въ множественное число, н. п: *le pouau* (костиль-